

Ved Ændringsforslag Nr. 24 bestemmes det, at hvor man ikke opretholder Nævnene, kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at Lejen ikke maa forhøjes et Aar, efter at Nævnene er ophørt at fungere. Jeg tror, det vil være en meget praktisk Bestemmelse, thi der vil let kunne blive nogen Uro, maaske overdreven Uro, naar man ophæver Nævnene, og man vil derfor sikre Lejerne et Aar ud i Fremtiden mod Lejeforhøjelser. Ved denne Bestemmelse vil der altsaa skabes en naturlig Overgang til helt frie Forhold.

Ændringsforslag Nr. 25 gaar ud paa, at § 3 udgaar. Ifølge denne Paragraf skulde der ydes 10 000 Kr. til et Byplanslaboratorium. Vi var adskillige i Udvalget, der havde Sympati for at yde dette Beløb, men der var delte Meninger derom, og da det maa siges, at en saadan Bevilling ikke strengt hører hjemme paa en midlertidig Lov om Huslejeregulering, er vi blevet enige om at lade denne Paragraf udgaa, saaledes at Spørgsmaalet ikke er foregrebet, men senere kan tages op til selvstændig Overvejelse, naturligvis nærmest under Behandlingen af Finanslovsforslaget.

Ved Ændringsforslag Nr. 26 har man ændret Ordene „Lovens Gyldighed ophører“ til „Loven gælder til“. Denne Ændring skyldes et Ønske fra Socialdemokraternes Side, et Ønske, som vi er gaaet ind paa, da vi mener, det i det væsentlige betyder det samme. Ændringsforslag Nr. 27 er formelt, og ved Ændringsforslag Nr. 28 gives der de nye Bestemmelser tilbagevirkende Kraft til 5. April 1922.

Med disse Ord skal jeg anbefale Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag.

Simonsen: Betænkningen er ret udførlig, og Ændringsforslagene er ogsaa tilstrækkelig klare til, at ærede Medlemmer har kunnet danne sig en begrundet Mening om, hvad det er, der er Tale om, saa jeg antager ikke, at lange Forklaringer er nødvendige. Jeg vil takke Flertallet, fordi det i alt Fald i nogen Udstrækning har taget Hensyn til den stærke Kritik, jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at fremsætte mod en stor Del af de Bestemmelser, den højtærede Minister havde foreslaaet. En særlig Tilfredsstillelse er det naturligvis for Socialdemokraterne, at Litra f. er bragt ud af Verden; denne Bestemmelse tillod en Ejer at opsigte praktisk talt alle Lejere, blot han ikke tilsigtede personlig Fordel. Det er rigtigt, at Venstre længe holdt meget stærkt paa denne Bestemmelse; men det bør da ogsaa siges, at man fra konservativ Side nægtede at gaa med til at stryge den, med-

mindre Ændringen under Litra g. blev skærpet. Jeg tror, det vil fremgaa af Ændringerne, at det Mindretal, jeg tilhører, har vist meget stor Imødekommen overfor Flertallet for at naa et Resultat. Jeg kan kun beklage, at Flertallet ikke har kunnet nøjes med at gaa saa langt som det socialdemokratiske Mindretal, men har fortsat længere ud i Bestræbelserne for at svække den gældende Boliglov og forringe Beskyttelsen for den Del af Befolkningen, som ikke selv ejer nogen Bolig.

Idet jeg ikke skal komme ind paa almindelige Betragtninger, men henvise til Betænkningen, vil jeg kun lige sige et Par Ord om nogle af de stillede Ændringsforslag, i ganske særlig Grad om de Ændringsforslag, der er stillet af det Mindretal, jeg tilhører. Med Hensyn til den af den højtærede Minister foreslaaede Ændring vedrørende de forsørgelsesretlige Forhold — den findes i Lovforslagets § 4 — vil jeg gerne sige, at der er fremkommet en Henvendelse fra Københavns Magistrat i Anledning af denne Bestemmelse. I en Skrivelse til Ministeren og Udvalget har Københavns Magistrat gjort opmærksom paa, at det vilde være ønskeligt at faa denne Bestemmelse noget udvidet, saaledes at den ogsaa kom til at berøre Skatteforhold og Valglisteforhold for de Familier eller Lejere, som paa den Maade anbringes i andre Kommuner. Henvendelsen kom noget sent til Udvalget; det talte ganske vist om den, men af forskellige Grunde mente man, at man ikke paa det sene Tidspunkt kunde tage særligt Hensyn til Skrivelsen. Der er imidlertid ikke Tvivl om, at det vilde være heldigt, om den højtærede Indenrigsminister, som ogsaa har faaet Skrivelsen, vilde medvirke til, at der ved den forestaaende tredie Behandling kunde blive stillet Ændringsforslag i den Retning. Det er ganske vist et Forhold af meget stor Udstrækning, som der her kan blive Tale om, men det er dog ikke saa indviklet, som det lige straks saa ud til, og som Udvalget vistnok havde Opfattelsen af. Det vanskeligste Forhold, nemlig Forholdet med Hensyn til Skoleordningen, er ordnet i Forvejen for disse Lejeres Vedkommende, idet der er truffet den Bestemmelse, at Lejere med skolepligtige Børn henvises ikke til udenbys Boliger, som der her er Tale om. Tilbage bliver altsaa egentlig kun Spørgsmaalet om en Ordning af Valglisteforholdene og Skatteforholdene, og det forekommer mig, at der i Tilslutning til den her i Lovforslaget indeholdte ændrede Bestemmelse kunde findes en Ordning angaaende disse Spørgsmaal, som kunde faa Udtryk gennem